

خدای صلح و آرامش ، همیشه با شما عزیزان باشد.

آمین

انجیل متا فصل 13 ایه 24-30

خواهر و بردارهای عزیز:

من این حس را خوب می شناسم و شاید شما هم همینطور باشد که چطور ما در طول زندگی مان به چه میزان زیادی فکر و تلاش می کنیم تا یک برنامه خوبی برای خودمان تدارک ببینیم تا به سرمنزلگاه حقیقی برسیم. بعضی از ماها هم حتما دوران خوب و موفقیت آمیزی را تجربه کرده ایم ولی بالاخره در یک روز چشمانمان را باز می کنیم و همه آنها را دست آورده های بیهوده و پوچ میبینیم. و در یک لحظه تمام آن تلاش و کوشش ها بی ثمر می شوند. در اینجا تنها چیزی که به ذهن مان می رسد این است که تمام این خراب کاری ها فقط می تواند از طرف دشمن ما باشد و هر چیزی که ما برای آن سالیان زیاد زحمت کشیده ایم را او یکباره نابود ساخته است.

با توجه به تمثیل بالا خیلی از ماها خودمان و اعمال هایی را که در سال گذشته انجام داده ایم را با آن مقایسه می کنیم. بله ؛ ما در طول دوران زندگی مان نهال ها و بذرهای خوبی را کاشتیم و از آن ها هم خوب مراقبت نمودیم و این را نباید فراموش و یا نادیده بگیریم که افراد زیادی هم از ماها طعم نتیجه موفقیت امیز آن را نیز چشیده اند. اکنون ما میل داریم یک نگاهی به سال گذشته داشته باشیم و ببینیم که در آن دوران چه چیزهایی را کسب نموده ایم. من به شخصه برای خودم اینگونه برنامه ریزی کرده ام که آخر هر هفته فعالیت های گذشته خودم را مرور و بررسی نمایم و در انتها از خودم می پرسم که در طول این هفته چه چیزی را آموخته ام؟

بدین ترتیب ما می توانیم نگاهی به کل سال گذشته بی اندازیم و ببینیم که به چه چیزهایی دست یافته ایم و چه چیزهایی از آن یاد گرفته ایم. البته این نگرش فقط به این معنا نمی باشد که ما آن اتفاق ها را تنها در خودمان جستجو بکنیم بلکه باید پرسید که کجاها لطف و کرم خدا شامل حال من گردیده است؟ و او چه برکاتی را به من هدیه داده است؟ و در چه موقعیت هایی راه سعادت خودش را برای من هموار نگه داشته است؟ و در انتها از چه موهباتی می توانم خشنود باشم؟ با توجه به این پرسش ها من به شخصه می توانم بگویم که از فعالیت های مشترک ، بخصوص از سمینار سال گذشته با موضوع جاودانگی و یا از مراسم های عید کریسمس خشنود و خرسند هستم هرچند که در آماده سازی این برنامه ها ، ما در نقاطی هم به کمال مطلوبی در نزد خدا دست می یافتیم.

ولی اگر بخواهیم نگرشی داشته باشیم به اتفاقاتی که ما در آن نه موفق و نه سربلند بوده ایم ، مثل بدشانسی ها ، پسرفت ها ، ناکامی های شغلی ، ناامیدی ها ، از دست دادن سلامتی ، رنج و عذاب ها و اختلافات خانوادگی. می بینیم که قسمت های زیادی از زندگی ما را رنج و عذاب تشکیل داده اند و فقط در برخی از موارد شاهد خوش اقبالی هستیم. حال سوالی که در این رابطه مطرح می شود این است که چطور زندگی ما می تواند چنین روندی داشته باشد؟ در اینجا ما باید این را در ذهن داشته باشیم که این رویدادها فقط بر روی زمین رخ می دهند و در ملکوت خداوند جایگاهی ندارند و اینجا خانه ابدی ما نمی باشد و ما به زندگی جاودان خدا متعلق هستیم. من میل دارم خودم را با توجه به این مثال ها اینگونه تسکین دهم و این گونه عنوان کنم که عامل همه این بدبختی ها از دشمن ها و بدخواه هان من می باشند. چراکه من سبب این ناکامی ها را از خودم نمی بینم.

بطور اساسی انسان ها هیچ وقت به این امر واقع نیستند و یا متقاعد نمی شوند که در زمان شکست اعمالشان بایستی مسئولیت آن ها را به گردن بگیرند و همیشه به این نکته تاکید می کنند که دشمن جلوی به هدف رسیدن آنها را گرفته و مانع از خوشبختی آنها گردیده است. در همین جا ما این را نباید فراموش بکنیم که همه این

دردها و ناامیدی ها را بایستی در پیشگاه خداوند ابراز نماییم. اکنون برای ما این تصویر از ملکوت خداوند کمی سوال برانگیز می تواند باشد که چطور خدا به شیطان اجازه می دهد که به طور ازادانه اینگونه عمل بکند. عیسی در پاسخ این پرسش از تمثیل مرد کشاورز استفاده می کند. مرد کشاورز در زمین زراعتی بذرهای خوب می پاشد ولی بعد از مدتی و در زمان غفلت کشاورز ، دشمن هم بذرهای علف هرز را بر روی آن زمین می ریزد. و بدین ترتیب این دو گیاه با هم رشد می کنند. عیسی واژه های این مثال را اینگونه شرح می دهد: زمین زراعتی همان دنیا می باشد ، بذرهای خوب فرزندان خدا هستند و علف های هرز بچه های شیطان می باشند که توسط خود شیطان در بین ما مسیحیان قرار داده می شود و این قضیه مربوط به مدت زمان کوتاهی نمی باشد و اگر کسی بخواهد می تواند در این دنیا نگاهی بی اندازد تا به اهمیت و درستی این موضوع پی ببرد.

حال من میل دارم به موضوع نچندان خوبی اشاره بکنم که طرح آن باعث می شود تا ما از اعمال نادرست مان میرا گردیم. من به این عقیده هستم که تمام والدین همه تلاش های خودشان را برای با ایمان شدن فرزندانمان انجام می دهند و یا حتی اعضای اجتماع کلیسایی نیز همین کار را در قبال مردم انجام می دهند ولی در اغلب موارد ما شاهد عدم موفقیت هستیم. شاید ما در انجام این تکلیف دچار اشتباه شده ایم. ما باید به این توجه داشته باشیم که ما در دنیا با یک نیرویی سر و کار داریم که آن نمی خواهد تا اهداف خدا بر روی زمین به انجام برسد. در هر مکانی که کلیسایی برپا می شود ، شیطان خانه خودش را در کنار آن ایجاد می کند. مارتین لوتر در اینباره می گوید: " این اتفاق هایی که می بینید فقط بوسیله نیروی ما انجام نشده است" ما در این جا بایستی این واقعیت را بپذیریم که نیروهای سخت دیگری نیز در اطراف ما وجود دارند.

خصوصیاتی که کلیساها از گذشته تا به امروز دارند بدین قرار است که تمام اجتماع مسیحی همانند یک پیکره متشکل از اعضای گوناگونی می باشند که در آن مقدسات خداوند و همچنین تفکرات نادرست انسانی نیز جای دارند. کلیساها همیشه امیخته ای از این دو بوده اند و در طول تاریخ سعی زیادی شده تا این دو مقوله را از هم جدا سازند تا کلیسا را پاک سازند. در اینجا بنظر می رسد که این پلیدی ها به کلیسا تعلق ندارد ولی عیسی در جواب رهروانش که در این رابطه از او سوال پرسیده بودند می گوید: " شما نبایستی آنها را همانند علف های هرز از بین ببرید زیرا شماها هم در همان لحظه با آنها از بین خواهید رفت".

من در دوران دانشجویی ام ، تحقیقی درباره علف های هرز بعمل آوردم و در آنجا پی بردم که در زمان رشد همزمان گیاه گندم و علف هرز ، تشخیص این دو از هم کار بسیار مشکلی است و از بین بردن علف های هرز در این موقعیت کار بسیار دشواری می باشد. پس به خاطر همین عیسی می فرماید که شماها نبایستی کاری به آن علف ها داشته باشید. بدین صورت قضاوت های ما در پیش خودمان باقی می ماند. پیش داوری هایی که چه کسی باایمان و یا بی خدا است و یا کارهای خوب و یا ناپسند انجام می دهد. آیا ما می دانیم که این بذر ها در زمان رشد شان به چه چیزی تبدیل می شوند؟ آیا می توانیم تعیین بکنیم که کدام به خوشه گندم تبدیل می شود و کدام به علف هرز؟ کسی از ما نمی تواند درون قلب دیگری را ببیند و از سرنوشت او آگاه شود. پس خیلی ما بایستی مراقب باشیم ، اگر کسی را به چیزی متهم می کنیم و یا اشتباهات گذشته او را دوباره عنوان می کنیم زیرا در آخر چه چیزی می تواند دیگر در کلیسا رشد کند؟

عیسی در اینباره می گوید: " شماها به این علف های هرز کاری نداشته باشید چراکه خودم در زمان درو دستور می دهم که علف های هرز را به صورت دسته ای به آتش بی اندازند ولی آن خوشه های خوب گندم را خودم بر می دارم و در کنار خودم قرار می دهم". حال من اینجا به شما یک نصیحتی می کنم: در طول زندگی تان دست از قضاوت ها بر روی همدیگر بردارید و پیش داوری های اعمال نیک و بد همدیگر را کنار بگذارید. زیرا همه این چیزهایی که ما می بینیم ، خداوند طوری دیگر به آنها می نگرد.

" ای خدا ، تویی که تمام زمان در دست های توست. بار سنگین این سال را به دوش بگیر و بجای آن به ما برکت بده"

حال دیگر چه چیزهایی برای گفتن باقی مانده است؟ صحبت های خوب و زیبا درباره سال نو؟ چراکه نه؟ من فقط یک پیشنهاد دارم و آن هم این است که دعا و سرود بخوانیم و پیش برویم بسوی خدا و به ملکوت جاویدان او اطمینان داشته باشیم تا عیسی در کنار ما در این سال جدید قرار گیرد زیرا هرچیزی که در پناه او باشد او آن را ترک نخواهد کرد. آمین.